

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 kwietnia 2023r.

wniosku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi

z dnia 17 marca 2023r., sygn. akt IV Kp 130/23

o przekazanie zażalenia K. Z.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pabianicach z dnia 13 stycznia 2022r. o umorzeniu śledztwa

do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi postanowieniem z dnia 17 marca 2023r., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy z zażalenia K. Z. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Wniosek Sądu został uzasadniony faktem, że sprawa dotyczy prokurator A. P., która od wielu lat wykonuje zawód w okręgu będącym siedzibą Sądu właściwego do rozpoznania sprawy, co w odbiorze społecznym może wzbudzać wątpliwość co do bezstronności sędziów i wpływać na ocenę ich obiektywizmu oraz swobodę orzekania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi nie zasługiwał na uwzględnienie.

Uzasadnienie wydanego w tym przedmiocie postanowienia nie zawiera przekonujących argumentów mogących świadczyć o tym, że pozostawienie niniejszej sprawy we właściwości sądu powołanego ustawowo do jej rozpoznania, mogłoby stanowić zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, będącego wyłącznym kryterium przekazania sprawy – na podstawie art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano na wyjątkowy charakter instytucji uregulowanej we wskazanym przepisie, podkreślając, że zbyt szerokie jej stosowanie może spowodować skutki wręcz sprzeczne z *ratio legis* powołanego przepisu, osłabiając poczucie zaufania nie tylko do konkretnego sądu, lecz również do całego wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2000r., sygn. akt II KO 156/00, Prok. i Pr. 2001, nr 1, poz. 9). Tylko więc w szczególnych wypadkach, gdy zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości jest realne, uznać można, że istnieją istotne racje przemawiające za odstępieniem od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, również w znaczeniu miejscowym.

Takiej okoliczności nie może stanowić sam fakt, że sprawa dotyczy osoby, która wykonuje swój zawód na terenie właściwości Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi i w związku ze swoimi obowiązkami służbowymi bywa w tym Sądzie. Brak jest bowiem jakichkolwiek przekonujących przesłanek świadczących o tym, że ta okoliczność mogłaby wpłynąć na obiektywizm i bezstronność wszystkich sędziów tego sądu.

Jeżeli zaś istnieją indywidualne względy tego typu, winny one zostać rozwiązane poprzez złożenie wniosków w trybie art. 42§1 k.p.k., tak jak ma to już miejsce w niniejszej sprawie.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]
[ms]

